

1. ספר יחזקאל פרק ט (ע"פ מסכת שבת נה).

(ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו עֲבַר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהִתְוִיחַתָּ עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנִּנְאָנִים וְהַנִּנְאָנִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנֶּעֱשׂוֹת בְּתוֹכָהּ:

2. זוהר חלק א דף ב/ב

כד בעא קב"ה למעבד עלמא כל אתוון הוו סתימין, ותרין אלפין שנין עד דלא ברא עלמא, הוה מסתכל קב"ה ואשתעשע בהו כד בעא למברי עלמא אתו כל אתוון קמיה מסופא ארישייהו. שריאת את ת למיעל ברישא, אמרה רבון עלמין, ניחא קמך למברי בי עלמא, דאנא חותמא דגושפנקא דילך אמ"ת, ואנת אתקריאת אמ"ת, יאות למלכא למשרי באת אמ"ת, ולמברי בי עלמא. אמר לה קב"ה, יאות אנת, וזכאה אנת, אלא לית אנת כדאי למברי בך עלמא, הואיל ואנת זמינא למהוי רשים על מצחין דגוברין מהימנין, דקיימו אורייתא מאל"ף ועד תי"ו, וברשימו דילך ימותון, ועוד דאנת חותמא דמות, שטו ואנת כך לית אנת כדאי למברי בך עלמא, מיד נפקת.

3. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קד/א

אמרי ליה רבנן לרבי יהושע בן לוי אתו דרדקי האידנא לבי מדרשא ואמרו מילי דאפילו בימי יהושע בן נון לא איתמר כוותייהו אל"ף בי"ת אלף בינה גימ"ל דל"ת גמול דלים... תי"ו אמת מאי טעמא שקר מקרבן מיליה אמת מרחקא מיליה שיקרא שכיח קושטא לא שכיח ומאי טעמא שיקרא אחדא כרעיה קאי ואמת מלבן לבוניה קושטא קאי שיקרא לא קאי.

4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז/א

אמר רבא מריש הוה אמינא ליכא קושטא בעלמא אמר לי ההוא מרבנן ורב טבות שמיה ואמרי לה רב טביומי שמיה דאי הוה יהבי ליה כל חללי דעלמא לא הוה משני בדבוריה זימנא חדא איקלעי לההוא אתרא וקושטא שמיה ולא הוה משני בדיבורייהו ולא הוה מיית איניש מהתם בלא זימניה...

5. ספר בראשית פרק כה

(כג) וַיֹּאמֶר ה' לֵה שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנָךְ וּשְׁנֵי לְאָמִים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מְלֹאִם יֵאָמְדוּ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר... (כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֵהָלִים:

6. מדרש רבה בראשית פרשה סג פסקה ח

רבי חנינא בר יצחק אמר... ויקראו שמו עשו הא שוא שבראתי בעולמי.

7. ספר בראשית פרק כה

(לב) וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה זֶה לִי בְכֹרְךָ:

8. ספר מיכה פרק ז

(כ) תִּתֵּן אָמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁפָּעַתָּ לְאַבְתִּינּוּ מִימֵי קְדָם:

9. תלמוד בבלי מסכת תענית דף ה/ב

אמר רבי יוחנן יעקב אבינו לא מת...

10. ספר ישעיה פרק כב

(יב) וַיִּקְרָא אֲדֹנָי ה' צְבָא-וּת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפָּד וּלְקִרְחָה וּלְחָגֵר שֶׁק: (יג) וְהִנֵּה שְׂשׂוֹן וְשִׁמְחָה הָרֵג בְּקָר וְשַׁחַט צֹאן אָכַל בָּשָׂר וְשָׂתוֹת יַיִן אָכַל וְשָׂתוּ כִּי מָחָר נָמוֹת:

11. רש"י ישעיה פרק כב פסוק יג

כי מחר נמות - בעולם הבא הנביאים אומרים לנו מאת הקב"ה שלא יהיה לנו חלק לעוה"ב נעשה לנו הנאה בחיינו:

12. מדרש קהלת רבה (פרק ו)

וגם הנפש לא תמלא. משל למה הדבר דומה לעירוני שנשא בת מלך, אם יביא לה כל מה שבעולם אינם חשובים לה כלום, שהיא בת מלך. כך הנפש, אילו הבאת לה כל מעדני עולם אינם כלום לה. למה? שהיא מן העליונים.

13. מדרש רבה קהלת פרשה א פסקה לב

אמר ר' יודן בשם ר' איבו אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותו בידו אלא אין אית ליה מאה בעי למעבד יתהון תרתין מאוון ואין אית ליה תרתי מאוון בעי למעבד יתהון ארבעה מאה.

14. בראשית פרק לב פסוק ו

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו:

15. בראשית פרק לג פסוקים ח - יא

(ח) וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְרָיִם בְּעֵינֵי אֲדֹנָי: (ט) וַיֹּאמֶר עֲשׂו יֵשׁ לִי רֵב אָחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר לָךְ: (י) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל נָא אִם נָא מִצְרַאֲתֵי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחֹת מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פְּנֶיךָ פְּרֹאֲת פְּנֵי אֱלֹקִים וַתְּרַצְנִי: (יא) קַח נָא אֶת בְּרִכְתֵי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי חֲנַנִי אֱלֹקִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּקַּח:

16. הלקח והלבוש (עניני נישואין, עמ' כח)

יש ת' שבא מצד כוחות של עשו הרשע, והוא ת' השייך למיתה, וכדכתיב אצל עשו הרשע 'אנכי הולך למות' (בראשית כה, לב), ויש ת' של חיים שהוא בחינת 'יעקב אבינו לא מת'. כח עשו הרשע הוא 'ארבע מאות איש עמו', ואיתא בספרים שארבע מאות זה הכח של עשו שהוא 'רע עין', שעולה בגימטריא ת', ורע עין הוא היפך מדת עין טובה שמורה על הסתפקות, וזה הת' הוא ת' תמות. לעומת זה יש כח יעקב אבינו ע"ה שחי קמ"ז שנה כמנין 'עין טוב', ויעקב אבינו אמר 'יש לי כל' שעולה בגימטריא ת', ומבטל הת' של עשו שהוא כח העין רע. כי מי שסובר ומבין שיש לי כל, והכל הוא מתנת השי"ת וכל אחד מקבל לפי מה שראוי לו, יש לו עין טובה על כל אדם, ויש לו מדת ההסתפקות.

17. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ה/א

אמר רבי שמעון בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנאמר רגזו ואל תחטאו אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה שנאמר אמרו בלבבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר על משכבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר ודומו סלה.

18. ספר משלי פרק יט

(כא) רבות מְחַשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת ה' הִיא תְקוּם:

19. מדרש רבה בראשית פרשה ט פסקה ה

(ה) בתורתו של רבי מאיר מצאו כתוב והנה טוב מאד והנה טוב מות א"ר שמואל בר נחמן רכוב הייתי על כתפו של זקני ועולה מעירו לכפר חנן דרך בית שאן ושמעתי את ר"ש בן אלעזר יושב ודורש בשם רבי מאיר הנה טוב מאד הנה טוב מות.

20. מאור עינים שיר השירים

ולכן המשילו רז"ל והמתיקו בדבריהם וזה לשונם, אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, יש לו מנה מבקש מאתיים יש לו מאתיים מבקש ארבע מאות. למה האריכו עד שעמדו על ארבע מאות, אלא לידע ולהודיע שכל החשק שהאדם מבקש הוא הארבע מאות עלמין הנ"ל ולכן כתיב 'ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר', כי הכסופין דעולמות הנ"ל נמשכים בכל דבר לכל אדם לפי שיעורו.

21. ליקוטי מוהר"ן מהדו"ק תורה קמ"ד

אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, כי אצל הצדיק אין חלוק בין החיים ובין לאחר מיתה, כי גם לאחר מיתה הוא עובד את השם יתברך, ואין זה החלוק אלא אצל זה האדם שנמשך אחר תאוות אכילה ושתייה כל ימיו ולאחר מיתה אין אוכל ושותה, זה נקרא מת, והמיתה ניכרת אצלו. ויש ימים שהותרה אכילה ושתייה, כמו שאמרו חז"ל: 'חציו לה' וחציו לכם'. והצדיק, אפלו בזאת החצי הוא כובש את יצרו, ואוחז את תאוותו בידו. וזהו וחצי תאוותו בידו, אפלו זאת החצי שהותר לו, אפלו בזה הוא אוחז תאוותו בידו. בודאי זה אין מת, אלא תמיד חי, אפלו לאחר מיתה, ואין חלוק אצלו בין מיתה לחיים, כי תמיד הוא עובד השם.